

Sygn. akt V KZ 41/13

POSTANOWIENIE

Dnia 25 czerwca 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Puzkarski

w sprawie z wniosku ukaranego **J. D.**
o wznowienie postępowania
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 25 czerwca 2013r.
zażalenia ukaranego
na zarządzenie Zastępcy Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu
Apelacyjnego z dnia 19 kwietnia 2013 r., sygn. akt [...],
odmawiające przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

J. D. został ukarany przez Sąd Rejonowy w S. wyrokiem z dnia 24 kwietnia 2012 r., sygn. akt [...], za wykroczenia z art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach w zw. z art. 5 ust. 1 pkt 1 tej ustawy oraz z art. 65 § 2 k.w. Wyrok ten, po rozpoznaniu apelacji obwinionego, utrzymał w mocy Sąd Okręgowy w K. wyrokiem z dnia 9 sierpnia 2012 r., sygn. akt [...].

Pismem datowanym 26 listopada 2012 r. ukarany wystąpił do Prezesa Sądu Rejonowego w S. o wznowienie postępowania w opisanej sprawie. Pismo to zostało przekazane Sądowi Apelacyjnemu, po czym Zastępca Przewodniczącego II Wydziału Karnego tego Sądu na podstawie art. 120 § 1 k.p.k. wezwał J. D. do uzupełnienia w terminie 7 dni braków formalnych wniosku poprzez sporządzenie i podpisanie go przez adwokata oraz dołączenie dowodu uiszczenia opłaty w kwocie

100 zł, pod rygorem odmowy przyjęcia wniosku. Następnie, w uwzględnieniu wniosku ukaranego, został mu wyznaczony obrońca z urzędu w celu sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienie postępowania albo poinformowania Sądu Apelacyjnego o niestwierdzeniu podstaw do wniesienia takiego wniosku. Odpis wydany w tym względzie zarządzenia został doręczony ukaranemu.

Wyznaczony obrońca złożył pisemną, obszernie umotywowaną opinię, w której wyraził pogląd, że w sprawie J. D. nie zachodzą podstawy do wniesienia wniosku o wznowienie postępowania. Opinia ta została doręczona ukaranemu wraz z wezwaniem do uzupełnienia w terminie 7 dni braków formalnych złożonego przez niego wniosku o wznowienie postępowania, pod rygorem odmowy jego przyjęcia, poprzez sporządzenie i podpisanie wniosku przez adwokata lub radcę prawnego z wyboru.

Wobec nieuzupełnienia w terminie wspomnianych braków, zarządzeniem z dnia 19 kwietnia 2013 r., sygn. akt [...], Zastępca Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego na podstawie art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 545 § 1 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.p.w. odmówił przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania złożonego przez J. D.

Zażalenie na to zarządzenie złożył ukarany. Nie wskazał, by było wadliwe od strony prawnej, nie zgłosił też zastrzeżeń do sposobu wykonania czynności przez obrońcę z urzędu, podniósł tylko, że jego sytuacja materialna nie pozwala mu na opłacenie obrońcy lub radcy prawnego z wyboru oraz zwrócił się o „przychylenie się” do jego „bardzo ciężkiej sytuacji materialnej i finansowej”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie jest o tyle nietypowe, że jego autor nie zgłosił pod adresem zaskarżonego zarządzenia żadnych uchwytnych zastrzeżeń. W takim razie trzeba poprzestać na stwierdzeniu, że zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie, bowiem przedmiotowe zarządzenie ma oparcie w powołanych w jego treści przepisach, w świetle których nie może zostać przyjęty wniosek o wznowienie postępowania niesporządzony i niepodpisany przez podmiot fachowy, wymieniony w art. 545 § 2 k.p.k. Należy też wspomnieć, że okoliczności przemawiających za uchynieniem zarządzenia nie ma tym bardziej, iż zostało ono poprzedzone decyzją umożliwiającą ukaranemu skorzystanie z pomocy prawnej adwokata, podjętą

właśnie dlatego, że dostrzeżono trudną sytuację materialną ukaranego. Tego, że skorzystał on z fachowej pomocy prawnej nie zmienia fakt, iż obrońca nie znalazł podstaw do wniesienia wniosku o wznowienie postępowania.

Złożenie wniosku o wznowienie postępowania na korzyść nie jest ograniczone żadnym terminem, zatem ukarany w razie zebrania odpowiednich środków może zasięgnąć porady wybranego przez siebie adwokata i zlecić mu sporządzenie wniosku, gdy ten uzna, że zachodzą przesłanki do wznowienia postępowania.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

Z urzędu należy jednak zasygnalizować zagadnienie pominięte w opinii obrońcy (wcześniej przez Sąd odwoławczy), mianowicie, że według zawartego w wyroku Sądu Rejonowego w S. opisu, jeden z czynów został popełniony przez ukaranego w dniu 20 kwietnia 2010 r., co kazałoby uznać, że przed datą wyrokowania nastąpiło przedawnienie karalności wykroczenia (art. 45 § 1 k.w.). To zaś otwierałoby drogę do wznowienia, w tym zakresie, postępowania z urzędu (art. 113 § 1 k.p.w. w zw. z art. 542 § 3 k.p.k.). Jest wszakże prawdopodobne, iż w grę wchodzi omyłka pisarska, jednak z uwagi na to, czego dotyczy, kwestia jej ewentualnego sprostowania jawi się jako osobne zagadnienie.